תלמוד ירושלמי · מפרשים · גליוני השס · נשים

גליוני השס על ירושלמי גיטין

רבי יוסף ענגיל

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

גליוני השס על ירושלמי גיטין

רבי יוסף ענגיל

מקור הטקסט: דיקטה · רישיון: CC BY-SA 4.0

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/גליוני-השס-על-ירושלמי-גיטין/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611161422 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה א 4
הלכה ד 4
הלכה ה 4
פרק ב 4
הלכה ג 4
פרק ד 4
הלכה ד 4
הלכה ט 4
פרק ה 4
הלכה ג 4
הלכה ה 5
פרק ו 5
הלכה א 5
פרק ז 5
הלכה א 5
הלכה ג 5

פרק א

הלכה א

ייבא. נ"ב צ"ל רובא שם שאינו, נ"ב צ"ל שהוא:

הלכה ד

א"ר יודן אלא כדי שלא לנעול כו' עד והוא אינו מוצא. נ"ב כל' זה לקמן פ"ה ה"א:

הלכה ה

האומר טבי עבדי. נ"ב כך היו העבדים אז קרוים טבי ע' ירושלמי נדה פ"א ה"ד של בית ר"ג היו קורין לעבדיהן ולשפחותיהן אבא טבי ואמא טביתה ושם פ"ב ה"א מעשה בטביתה שפחתו של ר"ג:

האומר ינתנו כל נכסיו לפלוני כו'. נ"ב ירושלמי ב"ב פ"ח ה"ז ע"ש כולה סוגי':

פרק ב

הלכה ג

דכתי' ונתן בידה עד שיהא כולו בידה. נ"ב כל' זה לעיל פ"א ה"א אפי' כולו בידו וחוט אחד בידה אינו גט דכתי' ונתן בידה עד שיהא כולו בידה ונ' דתיבות "עד שיהא כולו בידה" נשתרבבו מלעיל לכאן דכאן לא שייכי כלל וצריך להיות כאן רק "דכתי' ונתן בידה" ולא יותר וכזה שכיח בכולי' ירושלמי:

פרק ד

הלכה ד

פתח לנו ר' יוחנן פתח מאיר בדה. נ"ב כצ"ל:

הלכה ט

התורה אמרה ושב לאחוזתו בעיינו. נ"ב כל' זה ירושלמי קידושין פ"א ה"ב:

פרק ה

הלכה ג

יכול למימר כי האי דלא קומיך אקום לזביני' טביאת. נ"ב פי' אף שמכרת מה שלא הי' לפניך וברשותך מ"מ אחריות דידך יש עליך ואתה ערב בעד המקח כ"ז שבידך לקיימו וע"כ עתה שבידך לקיימו יש לך לקיימו ול' אקום לזביני' טבאות הוא ל' אחריות וערבות

ע' לעיל פ"א ה"ה אנן בעי תקימינן טבאות ע"ש וע' ירושלמי תרומות פ"ו ה"ב הא למה זה דומה למוכר חפץ לחבירו ונמצא שאינו שלו שהוא חייב לעמיד לו מקחו עש"ה:

הלכה ה

עד כדון כסבור שהוא חולין הי' יודע בה שהיא תרומה וכסבור שמותר לטמותה. נ"ב דוגמתו ירושלמי תרומות פ"ב ה"א עד כדון כסבור בהו שהן טהורין הי' יודע שהן טמאין וכסבור שמותר לתרום מן הטמא על הטהור כו':

פרק ו

הלכה א

התורה זיכתה אותה. נ"ב פי' גופה בגיטה שעם הגט היא זוכה בגופה מן הבעל והיא עושה שליח לקבל דבר שהוא שלה היינו גופה שהוא שלה אלא שמשועבד לבעל ועושאתו שליח על עניין הגירושין היינו קבלת גופה מרשות ושיעבוד הבעל והוא שפיר שליח על קבלת דבר שהוא שלה היינו גופה ודו"ק:

פרק ז

הלכה א

אדם מעיד עדותו מיושב. נ"ב ע' חידושי הרשב"א פ"ד דשבועות מובא במראה הפנים בירושלמי סנהדרין פ"ז ה"ח ד"ה מיכן לדיינין כו' דגרים כאן אר"ל מעידין מיושב וקאי אקורדייקוס דא"א לו לעמוד ע"ש במראה הפנים דכ' דהוי דיעבד וי"ל עוד יותר דכיון דמפני חליו א"א לו לעמוד וזו דרכו בישיבה הו"ל ישיבתו עמידתו ע' בבלי יבמות ק"ו א' ישיבתה זו היא עמידתה ע"ש ברש"י:

הלכה ג

אני אומר נעשו לו נסים וחי'. נ"ב כל' זה בירושלמי סוטה פ"ט ה"א וע"ע ירושלמי יבמות פט"ז ה"ג אומר אני נעשה לו נסים כדניאל כו' אומר אני נעשה לו נסים כחנני כו':
לאיזה דבר כתב בה לאחר מיתה לשייר לו אכילת פירות. נ"ב דוגמתו ירושלמי קידושין פ"ג ה"א ליידא מילה אמר לי' לאחר שלשים לשייר לו אכילת פירות: